

Abstrakt

Tato studie zkoumá, jak se novináři přizpůsobují práci pod stále autoritářštějšími režimy před svým nuceným odchodem ze země a jak tato zkušenost ovlivňuje jejich činnost v exilu. Dosavadní výzkumy se často zaměřují na samotný přechod do exilu, ale přehlíží roky práce pod autoritářským režimem, které odchodu předcházejí. Pomocí tematické analýzy devíti polostrukturovaných rozhovorů s novináři z Ázerbájdžánu, Kuby, Íránu, Nikaraguy, Myanmaru a Ruska tato práce zkoumá, jakým způsobem novináři pracují před opuštěním své země a po přechodu do exilu, a pomáhá překlenout tuto mezeru v literatuře. Hlavní otázkou výzkumu je, jak nezávislí novináři zvládají profesionální a bezpečnostní výzvy v podmínkách demokratického úpadku a nuceného exilu. Výsledky naznačují, že novináři vyvíjejí různé strategie a taktiky, aby mohli pokračovat ve své práci i v nepřátelském prostředí, kde je svoboda tisku omezována. Tyto taktiky pak uplatňují i v exilu, kde se snaží udržet vysoké standardy kvality a autoritu novinářského řemesla, i když nemají přístup k místům, o kterých píší. Tento výzkum přispívá k širší debatě o žurnalistice mimo demokratické kontexty a k rostoucímu zájmu o problematiku exilového novinářství, která přitahuje pozornost organizací na ochranu svobody tisku i akademiků v době, kdy se svět stále více kloní k autoritářství.

Klíčová slova

Klíčová slova: Exilové novinářství, novinářská autorita, autoritářství, demokracie, svoboda tisku